

[Lis Noer Holmberg]

administration og udbetaling af tilskud. Det ønsker vi naturligvis uddybet.

Der har været talt meget om overforbrug af medicin i dette land, og en undersøgelse har vist, at vi faktisk kasserer for tocifrede millionbeløb pr. år. Det siger ikke blot, at der fejlordineres, men også, at der er noget ravruskende galt med pakningerne. Hvem har ikke oplevet at skulle bruge 10 piller, men hvor minimumsantallet i pakningen var 100 stk.? Det er fuldstændig meningsløst, og det må der gøres noget ved.

Formålet med den nye sundhedslov er bl.a. at styrke borgernes rettigheder inden for det offentlige sundhedsvæsen. Men hvilken garanti har vi for, at denne lov nu også giver borgerne de rettigheder, man taler om, den tryghed, der er brug for? I takt med udbygningen af hele vores sundhedssystem er der flere og flere borgere, der er blevet utrygge, ikke mindst ved vores sygehusvæsen, og det vil jeg koncentrere mig om.

Vel kan der ske fejl ved en sygehusbehandling, og man vil nok påstå, at det kun er få fejl, der sker. Men når de sker, så befinder patienterne sig så sandelig også på herrens mark, næsten helt uden nogen form for retssikkerhed. Systemet holder hånden over systemet.

Jeg kan henvise til et brev, som jeg ved at sundhedsministeren også har fået, fra forskellige sammenslutninger af fejlbehandlede patienter, der ikke lægger skjul på, at det er omsonst og fysisk, psykisk, socialt og økonomisk belastende for fejlbehandlede patienter at klage. Samtidig sender de forslag til ændringer inden for sundhedssektoren, f.eks. nedlæggelse af Patientklagenævnet, og det forstår jeg egentlig godt, for hvad er det egentlig værd? Har dette navn overhovedet nogen indflydelse?

Desuden foreslår man frit læge- og hospitalsvalg på landsbasis, og det falder fuldstændig i tråd med CD's ønske om, at sygehusvæsenet lægges ind under Sundhedsministeriet og ikke som nu i vort lille land kører i 16 amter, der egenrådigt bestemmer og derved kan skalte og valte med patienterne ud fra politiske og økonomiske prioriteringer.

Desuden er man inde på, at psykiatriske diagnoser kun må stilles af psykiatrisk ekspertise. Ja, selvfølgelig! Det er rystende at tale med folk, der, fordi de fysisk har problemer – og det kan skyldes fejlbehandlinger – bliver udråbt

som hypondere eller psykisk syge. Det følger dem i journaler, og det er komplet umuligt for dem at komme af med det, de dér har fået hæftet på sig. Alle disse forhold må simpelt hen ændres.

Jeg vil også gerne henvise til formanden for landets 17.924 læger, Jens K. Gøtrik, der netop har udtalt, at amterne skal af med sygehusene. Han peger på en regional strukturering, hvor vi peger på en central strukturering. Men sagen er simpelt hen den, at der må en omstrukturering til.

Amternes suverænitet står i vejen for en mere smidig og fleksibel sygehussektor. I den forbindelse kan vi nævne de små specialhospitalers eksistensproblemer, fordi amterne vil spare kaution for de patienter, der har brug for netop den ekspertise, der er på disse små hospitaler; det gælder f.eks. epilepsihospitalet i Dianalund, og flere kunne nævnes.

Jeg er helt klar over, at dette sundhedslovsforslag vil kræve et meget stort arbejde. Men CD vil, som vi tidligere har meddelt, gå positivt ind i det videre udvalgsarbejde.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Så står vi med sundhedsloven igen. Mange af os føler, at det ikke er så forfærdelig længe siden, vi begyndte på debatten, og mange af os har sikkert den store udvalgsmappe liggende med alle spørgsmålene og svarene, som vi så kan tage fat på igen. Vi ved naturligvis alle sammen, hvorfor den ikke er kommet igennem – fordi der ikke var noget flertal for den.

Kristeligt Folkeparti har også afleveret de bestemmelser til sundhedsministeren, vi gerne ville have med ind i en ny sundhedslov, for at vi kunne stemme for den, og disse krav vil vi selvfølgelig stille igen. Vi forstår da også godt sundhedsministerens begrundelse for, at forslaget bliver fremsat uændret, nemlig at der jo så er noget at forhandle med os alle sammen om, og derfor er det meget spændende at se, hvad slutresultatet bliver.

Kristeligt Folkeparti har nævnt flere ting, som vi gerne ville have med. Vi mener, at det forebyggende arbejde er utrolig vigtigt. Derfor skal vi bevare sundhedsplejersker før skolealderen og i skolesystemet. Skolelægeordningen skal være så god, som den overhovedet kan blive. Vi må diskutere, om skolelægerne kan tilknyttes én eller to skoler, sådan at stillingerne